

עמ"ת 5689/04/15 - אחמד צלאחאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 אפריל 2015

עמ"ת 5689-04-15 צלאחאת(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר

אחמד צלאחאת

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

עו"ד איהאב עבד אלחי ב"כ העורר

העורר הובא ע"י שב"ס

עו"ד רינת מלבסקי ב"כ המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי הודעת ערר על החלטתו של בימ"ש שלום בפ"ת, בתיק מ"ת 15-03-54012, מיום 1.4.2015 (כב' השופטת מירב בן ארי), שבו הורתה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כמתואר בכתב האישום, בתאריך 24.3.2015 בשעה 14:00, שהה העורר, שהוא תושב האזור, בבית קפה בטייבה. באותן נסיבות כאשר נשאל לגבי פרטיו ומענו ע"י שוטר, מסר העורר ששמו אחמד מסארווה מטייבה. לכן בנסיבות האמורות נכנס העורר לישראל, וזאת כאשר אין בידיו אישור כניסה, עבודה, ישיבה או שהייה כחוק וכן, כך עפ"י כתב האישום, מעשיו אלה עשה העורר מעשה בכוונה להכשיל את השוטר שמילא תפקידו כחוק בכך שמסר לו פרטים של

אדם אחר.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. ביהמ"ש קמא דן בבקשת המעצר והורה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים, כאשר נימוקיו הוא עבר פלילי מכביד, לא רק בכניסה לישראל שלא כחוק אלא גם עבירות רכוש שונות ובגין עבר זה אף ריצה העורר עונשי מאסר. כנגד העורר תלוי ועומד עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה, למשך שישה חודשים. בנסיבות אלו, נוכח העובדה שעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, יש מאחוריה גם שיקולים ביטחוניים, לא סבר ביהמ"ש קמא שניתן לאיין את מטרת המעצר בתנאי שחרור ולאור כל אלה הורה בימ"ש קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בדין שבפניי, טען ב"כ העורר, כי יש לשחרר את העורר בערובה מתאימה, כאשר הוא מסתמך בעיקר על הלכת קונדוס (בש"פ 6781/13, מיום 4.11.13), שבו קבעה כב' השופטת ארבל את התנאים והשיקולים שיש לשקול כאשר מדובר במעצר עד תום ההליכים של שב"ח.

עוד מסתמך ב"כ העורר על בקשת המשיבה בתיק אחר, תיקו של סעאד בן עבד (תיק מס' 15-02-16684), שבו היה מדובר על עבירת שב"ח בלבד, מה שמכונה עבירת שב"ח "טהורה", בו ביקשה המשיבה לשחרר את סעאד בן עבד הנ"ל בערבות עצמית ע"ס 5,000 ₪, ערבות צד ג' שייחתם ע"י אזרח ישראלי ע"ס 3,500 ₪ והפקדת מזומן בסך 3,000 ₪, וזאת כאשר לחובת העורר דשם (סעאד בן עבד), נזקפו 12 הרשעות קודמות בגין, בין היתר, כניסה לישראל שלא כחוק במספר רב של הזדמנויות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מספר הזדמנויות, עבירות רכוש ועוד.

עוד הסתמך ב"כ העורר על עניינו של מוחמד אחמד, בתיק מס' 14-10-43949, אשר נדון בבית משפט השלום בפ"ת ובבית משפט זה בתיק עמ"ת 14-10-44883, מיום 28.10.2014, שם היה מדובר בבקשה למעצר עד תום ההליכים של שב"ח, כב' השופט חסדאי, בבית משפט השלום הורה על שחרורו של המשיב ממעצרו בכפוף להתחייבות עצמית של 20,000 ₪, ערבות צד ג' של אזרח ישראלי ע"ס 6,000 ₪ והפקדה של 2,000 ₪. פסק דינו של כב' השופט חסדאי אושר ע"י בית המשפט המחוזי, כב' השופטת עטר, ביום 28.10.2014, כאשר שינה את סכום ההפקדה לסך של 5,000 ₪.

עוד טוען ב"כ העורר, כי עניין התנאי לא צריך לעמוד לעורר לרועץ, נוכח העובדה כי ניתן להאריך את תקופת התנאי.

ב"כ המדינה טענה כי בכל פסקי הדין שהראה ב"כ המלומד של העורר, המדובר בשב"ח "טהור", דהיינו, שב"ח ללא עבירות נלוות ומסתמכת על רע"פ 3677/13 אל- ארוש (אותו לא טרחה להציג בפני ביהמ"ש בשעת הדיון).

הכרעה

המדובר בבקשת מעצר עד תום ההליכים של עורר, אשר נאשם בעבירת שב"ח בתוספת עבירה נלוות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שנחזה להיות אדם אחר.

לעורר גיליון הרשעות שבו 10 הרשעות שכוללות כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגת רכב מנועי מיום 12.9.12; וכן

התחזות לאדם אחר במטרה להונות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כניסה לישראל שלא כחוק מיום 23.4.11; כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת נכס החשוד כגנוב, עבירה מיום 26.10.09; החזקה/שימוש לצריכה עצמית בבית ספר, סעיף 7(ד) לפקודת הסמים המסוכנים; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כניסה לישראל שלא כחוק, וזאת מיום 12.11.07 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית מיום 12.11.07; התחזות לאדם אחר במטרה להונות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת נכס החשוד כגנוב, מיום 14.12.06; החזקת אגרופן וסכין למטרה לא כשרה, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה מיום 12.6.04; גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת מכשירי פריצה, כניסה לישראל שלא כחוק, מיום 26.2.01; החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, מיום 26.2.01; קשירת קשר לעשות פשע, החזקת כלי פריצה, כניסה לישראל שלא כחוק, מיום 21.11.96; שבל"ר ונטישה באותו מקום, החזקת כלי פריצה לרכב, כניסה לישראל שלא כחוק, מיום 26.5.96; גניבת רכב מיום 26.3.95.

בגין העבירות דלעיל הוטלו על העורר פעם אחת מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים; מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים כולל הפעלה של מאסר מותנה; מאסר לתקופה של 36 חודשים שכולל הפעלת מאסר על תנאי של 24 חודשים שכולל הפעלת מאסרים על תנאי; מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים כולל הפעלה של מאסרים מותנים; מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי; מאסר לתקופה של 21 חודשים כולל הפעלת מאסרים מותנים; מאסר בפועל של 12 חודשים כולל הפעלה של מאסרים מותנים; מאסר לתקופה של 8 חודשים כולל הפעלה של מאסרים מותנים; מאסר לתקופה של 7 חודשים כולל הפעלה של מאסרים מותנים ומאסר לתקופה של 20 חודשים כולל הפעלה של מאסרים מותנים.

מעיון בהחלטתה של כב' השופטת ארבל בעניין קונדוס, עליו הסתמך ב"כ העורר, עולה שהקושי בשחרור לחלופת מעצר שמדובר בתושב שטחים, יסודו בחשש שהעורר לא התייצב לדיון בעניינו ויחמוק ממשפט ויתחשב בכך שרשויות אכיפת החוק בישראל אינן פועלות ברשות הפלסטינאית וממילא קשה להם להתחקות אחר נאשם הנמצא בשטח זה, לכן אפשרות הימלטות מהדין היא שיקול בעל משקל, אך אין היא עומדת לבדה ואין היא כשלעצמה יכולה להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר. שכן עצם היותו של נאשם תושב האזור, אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את אי התייצבותו בהפקדת כספים וביטחונות משמעותיים אחרים. ר' למשל בעניין צבאח, בש"פ 6339/03; בש"פ 3136/06 עתיר, מיום 16.4.06; בש"פ 5017/99 סעדה מיום 26.8.99.

השיקולים העיקריים שראוי שינחו את ביהמ"ש כאשר הוא נדרש להכריע אם לשחרר עורר תושב שטחים לחלופת מעצר באזור, הוא השאלה אם מיוחסת לו אך עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין או שמא מיוחסות לו גם עבירות נלוות. במקרה דנן, מיוחסת לעורר עבירה נוספת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. יחד עם זאת, כאשר מדובר בעבירות נוספות, יש לבדוק עדיין האם מדובר בעבירות שמטרתן לאפשר את עצם השהייה הבלתי חוקית בארץ. לכן העובדה שהעורר מסר שם אחר, יש לראותה כמעשה שמאפשר לו את המשך שהייתו בישראל.

שיקול דומיננטי נוסף הוא עבר הפלילי של העורר. לא בכדי ראיתי לפרט פירוט רב את גיליון ההרשעות הקודם של העורר, שכולל עבירות רבות ומגוונות. עבירות בגין ריצה זמן ממושך מאחורי סורג ובריה.

נדמה שלפנינו אדם רצידיביסטי, אשר חוזר ומבצע עבירות בישראל, כאשר הוא מנוע מלהיכנס. לפיכך אני סבור שלא

נפלה שגגה אצל בימ"ש קמא ולא ניתן, במקרה שלה עורר דן, בעיקר נוכח עברו הפלילי העשיר, לאיין את מסוכנותו ולפיכך ראיתי לדחות את הערר.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה והודעה היום י"ח ניסן תשע"ה, 07/04/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר אחיקם סטולר , שופט